

Întroducere 4

I. Determinarea cheltuielilor de producție.	5
1.1. Costul materiei prime, materialelor auxiliare și utilităților din afară	5
1.1.1. Costul materiei prime, pieselor accesorii și a materialelor auxiliare.	5
1.1.2. Costul unităților din afară	5
1.2. Remunerarea muncii	7
1.2.1 Determinarea numărului de personal	7
1.1.2 Determinarea salariului de bază și suplimentar pe categorii de personal.	12
1.3 Contribuții la salariu	13
1.4 Uzura	13
1.5 Alte cheltuieli	14
II Determinarea rezultatelor financiare	15
2.1 Determinarea profitului	15
2.2. Determinarea rentabilității	15
2.3. Determinarea productivității muncii	16
III. Determinarea pragului de rentabilitate.	16
Concluzie:	18
Literatura:	19

Întroducere

Economia de piață este un sistem clar caracterizat de scopul său, și anume, obiectul principal al oricărui agent economic este maximizarea profitului. Componentele economiei de piață sunt agenții economici (întreprinderi sau firme). Mijloacele folosite în ea de piață sunt bazate pe așa pîrghii ca: prețul, salariile, creditele, investițiile, dobânzele, profitul ș.a.m.d. Mecanismele de reglementare folosite în acest sistem sunt alcătuite din 2 părți, o parte alcătuiesc mecanisme de autoreglamentare, iar cealaltă mecanisme manipulate de stat. Suportul economiei de piață este proprietatea privată.

În lucrarea dată vom încerca să caracterizăm o componentă a economiei naționale cum este întreprinderea. Vom determina pentru început cheltuielile de producție, și anume:

- Costul materiei prime, materialelor auxiliare și a utilajilor din afară.
- Remunerarea muncii.
- Contribuții la salariu.
- Uzura.
- Alte cheltuieli.

Determinînd cheltuielile putem calcula prețul de cost cu ridicata inclusiv TVA. Avînd prețul putem trece la procedura de calcul a rezultatelor financiare care include:

- determinarea profitului.
- determinarea rentabilității.
- determinarea productivității muncii.

Scopul lucrării este determinarea pragului de rentabilitate.

I. Determinarea cheltuielilor de producție.

Elementele principale ale cheltuielilor de producție sunt:

1. Costul materiei prime, materialelor auxiliare și a utilităților din afară.
2. Remunerarea muncii.
3. Contribuții la salariu.
4. Uzura.
5. Alte cheltuieli.

V-om afla pe rând aceste elemente ale cheltuielilor, pentru ca în final să determinăm cheltuielile totale.

1.1. Costul materiei prime, materialelor auxiliare și utilităților din afară.

1.1.1. Costul materiei prime, pieselor accesorii și a materialelor auxiliare.

Alcătuim tabelul cheltuielilor pentru materia primă piese accesorii și materiale auxiliare(tab.1).

Tabelul 1. Costul materiei prime, materialelor auxiliare și utilităților din afară.

Denumirea indicator.	Const pe unitate de produs	P/p mii.buc	Consum pentru produs anual (mii lei)	Cheltuieli de achiziționare, transport. (mii lei)	Costul total (mii lei)
Materie primă	29	6	174	8,7	182,7
Piese accesorii	49	6	294	14,7	308,7
Mater.auxiliare	-	-	1,5	0,075	1,575
Total					492,97

1.1.2. Costul unităților din afară

Consumul energiei electrice se determină separat pentru scopuri tehnologice și pentru iluminare:
a) pentru scopuri tehnologice energia electrică se determină astfel:

$$E = M \times F_{ef} \times m \times n \times k_i \times k_o / K_p \times h \quad - \text{unde:}$$

M - puterea medie a receptorilor (consumatorilor electrici)

F_{ef} - fondul efectiv de timp de lucru a utilajului

m - numărul de schimburi

n - numărul de consumatori electrici (numărul de locuri de muncă principale).

K_p - coeficientul ce indică pierderile în sistemă, egal cu 0,9.

h - randamentul consumatorilor electrici $h=0,9$

k_i - coeficientul de încărcare a locului de muncă

k_o - coeficientul de lucru concomitent a receptorilor $k_o=0,8$.

Obținem: $E=0,62 \times 1822 \times 1 \times 50 \times 0,8 / (0,9 \times 0,9) = 55,78$ mii kW/oră

b) Consumul de energie electrică în scopuri de iluminare se determină după formula:

$$E = \frac{M \cdot F_a \cdot S}{K_p \cdot \eta \cdot 1000}, \text{ unde}$$

M - consumul de energie electrică pentru iluminarea unui m^2 de suprafață (15 kW/oră);

F_a - timpul de iluminare pe parcursul anului, ore (1250 - pentru un schimb);

S - suprafața necesară de iluminat;

K_p - coeficientul de pierderi $K_p=0,9$;

$h=0,8-0,9$

$$S = S_{\text{unui loc de munca}} \times N_{\text{tot. personal}} = 1,7 \times (155 + 40 + 20) = 365,5 \text{ m}^2$$

Atunci:

$$E_{\text{illum}} = 15 \times 1250 \times 365,5 / (0,9 \times 0,9 \times 1000) = 8,4 \text{ mii kW/oră}$$

c) Consumul de apă se determină după formula:

$$A = \frac{C \cdot Fm \cdot N}{8 \cdot 1000} \quad \text{unde}$$

C - consumul de apă într-un schimb pentru un lucrător, litri (l).

Fm - fondul efectiv de timp al unui muncitor.

N - numărul de personal total pe întreprindere.

$$A = (50 \times 1612 \times 215) / 8 \times 1000 = 2166,1 \text{ m}^3,$$

d) Consumul de energie termică se determină după formula:

$$Et = \frac{q \cdot T \cdot V}{e \cdot 1000} \quad \text{unde}$$

q - consumul de energie termică, kkal/oră pentru un m³ de clădire

T - numărul de ore în sezonul de încălzire, T=4300 ore

V - volumul clădirii, V=S x înălțime=365,5x7= 2558,5m³

e - căldura de evaporare e=540 kkal/kg

Atunci:

$$E_t = 25 \times 4300 \times 2558,5 / 540 \times 1000 = 509,3$$

Rezultatul calculelor îl introducem în tabelul 2.

Costul utilizărilor se determină reeșind din consumul anual și tariful pentru o unitate.

Tablul 2. Cheltuieli de energie electrică, apă și energie termică.

Denumirea utilităților	Unitatea de măsură	Costul pentru o unitate (lei)	Consumul anual	Costul total (mii lei)
1. Energie electrică				
- în scop tehnologic	mii kW/oră	0,5	55,78	27,89
- pentru iluminare	mii kW/oră	0,5	8,4	4,2
2. Apă	m ³	3,15	2166,1	6,82
3. Energie termică	T	302	509,3	153,8
Total				192,71

Conform datelor din tabelele 1 și 2 (Total) cheltuieli pe primul element al cheltuielilor alcătuiesc:

$$T^{1\text{tot}} + T^{2\text{tot}} = 492,97 + 192,71 = 685,68 \text{ mii lei}$$

1.2. Remunerarea muncii

Al II element al cheltuielilor de producție îl constituie remunerarea muncii.

Fondul de salariu tarifar pentru categoriile de personal se calculează aparte.

1. Adică, pentru muncitorii principali salariul tarifar se determină reeșind din tariful pentru o oră al categoriei date și manopera programului de producție la felul de complexitate a lucrărilor date.

$$S_{m.p.} = \sum t_i \times M_{pp_i}, \text{ unde}$$

t_i - tariful pentru o oră de categoria i.

M_{pp_i} - manopera programului de producție la felul de complexitate a lucrărilor.

2. Fondul tarifar pentru muncitorii auxiliari se determină după grade de calificare. Tariful pentru o oră pentru un muncitor auxiliar pe perioada dată și fondul efectiv de timp pentru un muncitor:

$$S_{m.a.} = \sum t_i \times N_i \times F_{ef},$$

3. Fondul tarifar pentru conducători, specialiști și slujbași se determină ca produsul dintre salariul de stat lunar, 11 luni lucrătoare în an și numărul de personal de categoria dată pentru postul dat.

1.2.1 Determinarea numărului de personal

Pentru a calcula cheltuielile pentru retribuție e necesar de cunoscut numărul de personal suficient pentru lucrul întreprinderii. În funcție de rolul său în producere personalul se clasifică în următoarele categorii:

1. Muncitori principali.
2. Muncitori auxiliari.
3. Conducători, specialiști slujbași.
4. Personal de deservire.
5. Paza.
6. Ucenicii.

1. Determinarea numărului de muncitori principali se determină după manopera programului de producție folosind formula:

$$N_{mp_{ij}} = M_{pp_{ij}} / F_{efm} \times k_{in}, \text{ unde,}$$

$N_{mp_{ij}}$ - numărul de muncitori principali pe grupe i de gradul de complexitate j;

$M_{pp_{ij}}$ - manopera programului de producție.

F_{efm} - fondul efectiv de timp pentru un muncitor.

k_{in} - coeficientul de îndeplinire a normelor.

Determinăm fondul efectiv de timp pentru un muncitor și balanța de timp pentru un muncitor într-un an.

Tablul 3. Fondul efectiv de timp al unui muncitor

Indicatorii	Valoarea		Valoarea fond nominal %
	Zile	Ore	
1. Fondul calendaristic Fc	365	2920	
zile nelucrătoare total Pen	112	896	
2. Fondul nominal, Fn=Fc-Pen	253	2024	
a) de sărbătoare	8	64	
b) de odihnă	104	832	
3. Neprezentări la serviciu, total	24	192	
din care: concedii	15	1175,8	
concedii pentru studii	1	6	0,3
alte neprezentări	8	69	3,4
4. Fondul de prezentare	228	1832	
5. Pierderi pe parcursul schimbului (din durata nominală 8 ore)			0,9
6. Durata nominală a schimbului		8	
7. Durata medie a schimbului		7,28	
8. Fondul efectiv de timp	227	1816	

Tabelul 4. Fondul de timp pentru utilaj

Indicatorii	Valoarea		Valoarea fond nominal %
	Zile	Ore	
1. Fondul calendaristic Fc	365	2920	
2. Pierderi ale economiei naționale	112	896	
3. Fondul nominal	253	2024	
pierderi org.-tehnici			10
Fet=Fn(1-kn/1000)=2024(1-0,1)=		1822	
4. Fondul efectiv al utilajului	228	1822	

1. Calculăm numărul de muncitori principali:

- pentru lucrări de asamblare:

$$N^{III} = M_{ppij} / F_{ef} \times k_{in} = 17000 \times 2,7 / (1816 \times 1,1) = 22,9 \approx 23 \text{ persoane}$$

$$N^{IV} = 17000 \times 2,9 / 1816 \times 1,1 = 24,6 \approx 25 \text{ persoane}$$

- pentru lucrări de montare:

$$N^{II} = 17000 \times 3,5 / 1816 \times 1,11 = 29,5 \approx 30 \text{ pers.}$$

$$N^{III} = 17000 \times 2,6 / 1816 \times 1,11 = 21,9 \approx 22 \text{ pers.}$$

$$N^{IV} = 17000 \times 2,4 / 1816 \times 1,11 = 20,2 \approx 21 \text{ pers.}$$

- pentru lucrări de reglare:

$$N^{IV} = 17000 \times 1,7 / 1816 \times 1,12 = 14,2 \approx 15 \text{ pers.}$$

$$N^{VI} = 17000 \times 2,2 / 1816 \times 1,12 = 18,3 \approx 19 \text{ pers.}$$

Tabelul 5. Numărul de muncitori principali pe grade de calificare.

Muncitori	Din care calitative				Total
	II	III	IV	VI	
La asamblare	-	23	25	-	48
La montare	30	22	21	-	73
La reglare	-	-	15	19	34

Total	30	45	61	19	155
-------	----	----	----	----	-----

2. Numărul muncitorilor auxiliari se determină după numărul de locuri de muncă și norma de deservire utilizând următoarea formulă:

$$N_{m_{ij}}^{aux} = LM_{ij} \cdot m \cdot S_k / n_{dij}, \text{ unde}$$

$N_{m_{ij}}^{aux}$ - numărul de lucrători auxiliari pentru lucrările de felul i de categoria j;

LM_{ij} - numărul de locuri de muncă pentru lucrările de felul i de categoria j;

m - regimul de lucru al întreprinderii;

n_{dij} - norma de deservire la felul de lucrări i pentru muncitori de categoria j;

S_k - coeficientul de încărcare al locurilor de muncă, =1.

numărul locurilor de muncă determinăm după formula:

$$LM_{ij} = \sum M_{pp_i} / F_{ef.ut} \times k_{in}, \text{ unde}$$

k_{in} - coeficientul de îndeplinire a normei;

$F_{ef.ut}$ - fondul efectiv de lucru al utilajului;

- pentru operația de asamblare

$$LM^a = (2,7 + 1,1) \times 17000 / 1822 \times 1,1 = 32,2 \approx 33 \text{ pers.}$$

- pentru operația de montare

$$LM^m = (3,5 + 2,6 + 2,4) \times 17000 / 1822 \times 1,1 = 71,4 \approx 72 \text{ pers.}$$

- pentru operația de reglare

$$LM^T = (1,7+2,2) \times 17000 / 1822 \times 1,12 = 32,4 \approx 33 \text{ pers.}$$

Determinînd numărul locurilor de muncă putem trece la calculul muncitorilor auxiliari, pentru operațiile de completare, controlul calității, lăcătuși, deservirea cu transport intern. Coeficientul de încărcare a locurilor de muncă este egal cu 1.

1. $N^{\text{comp}} = (33+33)/15 \approx 5$ pers. - la completare
2. $N^{\text{cont}} = (33+72+33)/15 \approx 10$ pers. - la controlul calității
3. $N^{\text{lăcăt}} = (33+72+33)/20 \approx 7$ pers. - la lucrări de lăcătușerie
4. $N^{\text{rep}} = (33+72+33)/20 \approx 7$ pers. - la reparația utilajului electric
5. $N^{\text{transp}} = (33+72+33)/20 \approx 7$ pers. - la deservirea cu transport intern

Repartizarea numărului total al muncitorilor auxiliari pe grade de calificare se efectuează proporțional numărului muncitorilor principali, ținîndu-se cont de nivelul de calificare.

Pentru completări avem următoarea repartizare pe grade de calificare.

$$N^{\text{as+regl}} = 48+34=82; \quad N_{\text{compl}}=5;$$

Calculăm procentul raportului: $5/82 \times 100\% = 6,09\%$;

Ținîndu-se cont de acest procent, repartizăm completorii după grade de calificare:

$$N^{\text{II}}_{\text{comp}} = 23 \times 6,09 / 100\% = 1,4 \approx 2; \quad N^{\text{III}}_{\text{comp}} = 40 \times 6,09 / 100\% = 2,4 \approx 3; \quad N^{\text{V}}_{\text{comp}} = 19 \times 6,09 / 100\% = 1,1 \approx 2;$$

Folosind algoritmul descris repartizăm muncitorii auxiliari pe grade de calificare.

- controlori:

$$N^{\text{as+reg+mont}} = 155; \quad N_{\text{compl}} = 5; \quad 5/155 = 3\%;$$

$$N^{\text{II}}_{\text{contr}} = 30 \times 3 / 100\% \approx 1; \quad N^{\text{III}}_{\text{contr}} = 2;$$

$$N^{\text{IV}}_{\text{contr}} = 2; \quad N^{\text{VI}}_{\text{contr}} = 1;$$

- lăcătuși:

$$N^{\text{as+reg+mont}} = 155; \quad N_{\text{lăcăt}} = 7; \quad 7/155 = 4,5\%;$$

$$N^{\text{I}}_{\text{lăcăt}} = 2; \quad N^{\text{II}}_{\text{lăcăt}} = 3;$$

$$N^{\text{III}}_{\text{lăcăt}} = 3; \quad N^{\text{V}}_{\text{lăcăt}} = 1;$$

- de reparație:

$$N^{\text{as+reg+mont}} = 155; \quad N_{\text{lăcăt}} = 7; \quad 7/155 = 4,5\%;$$

$$N^{\text{I}}_{\text{repar}} = 2; \quad N^{\text{II}}_{\text{repar}} = 3;$$

$$N^{\text{III}}_{\text{repar}} = 3; \quad N^{\text{V}}_{\text{repar}} = 1;$$

- de deservire a transportului intern:

$$N^{\text{as+reg+mont}} = 155; \quad N_{\text{lăcăt}} = 7; \quad 7/155 = 0,5\%;$$

$$N^{\text{I}}_{\text{transp}} = 2; \quad N^{\text{II}}_{\text{transp}} = 3;$$

$$N^{\text{III}}_{\text{transp}} = 3; \quad N^{\text{V}}_{\text{transp}} = 1;$$

Rezultatele calculelor le întroducem în tabela 6.

Muncitori auxiliari	Din care de calificarea						Total
	I	II	III	IV	V	VI	

1. Completori	-	2	3	-	2	-	7
2. Controlori	-	-	1	2	2	1	6
3. Lăcătuși	2	3	3	-	1	-	9
4. De reparații	2	3	3	-	1	-	9
5. De deservire transp	2	3	3	-	1	-	9
total	6	11	13	2	7	1	40

3. Numărul conducătorilor, specialiștilor și slujbașilor se determină reeșind din proporția 1:10 din numărul muncitorilor principali și auxiliari, ținând cont de structura de conducere a firmei;

Adică: $N_{\text{CSS}} = (155 + 40) \cdot 0,1 = 20$ persoane.

Acest număr îl împărțim conform organogramei de conducere, pe posturi indicând numărul conducătorilor, specialiștilor și slujbașilor la fiecare post (anexa nr.1).

4. Numărul persoanelor de deservire îl v-om determina reeșind din suprafața necesară pentru deservire și norma de deservire (250 m²).

Suprafața de deservire o v-om calcula reeșind din numărul de personal și suprafața pentru un loc de muncă.

$$S = (155 + 40 + 20) \cdot 1,7 = 365,5 \text{ m}^2$$

$$N_{\text{des}} = 365,5 / 250 = 2 \text{ pers.}$$

Deci, avem nevoie de două persoane pentru a deservi întreprinderea.

1.1.2 Determinarea salariului de bază și suplimentar pe categorii de personal.

a) Pentru muncitorii principali. Folosim coeficientul 50/169.

$$FT^{m.p.} = \sum T_i M_{pp_i}$$

unde: T_i - tariful pentru lucrările de complexitatea i ,
 M_{pp_i} - manopera programului de producție pentru lucrările de complexitatea i

$$F_S^{II} = (50/169) \cdot 1,29 \cdot 17000 \cdot 3,5 = 22,7 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{III} = (50/169) \cdot 1,59 \cdot 17000 \cdot (2,7+2,6) = 42,38 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{IV} = (50/169) \cdot 1,81 \cdot 17000 \cdot (2,9+2,4+1,7) = 63,72 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{VI} = (50/169) \cdot 2,36 \cdot 17000 \cdot 2,2 = 26,11 \text{ mii lei}$$

Sumînd aceste salarii primim fondul tarifar pentru muncitorii principali

$$FT^{m.p.} = \sum F_S = 154,91 \text{ mii lei}$$

b) Pentru muncitorii auxiliari folosim coeficientul 50/169, fondul efectiv de lucru a utilajului, coef. tarifar și numărul de muncitori auxiliari de calificare:

$$FT^{m.a.} = \sum T_i F_{ef} N_i$$

unde: N_i - tariful pentru lucrările de complexitatea i ,
 F_{ef} - manopera programului de producție pentru lucrările de complexitatea i

$$F_S^I = (59/169) \cdot 1822 \cdot 1 \cdot 6 = 3,23 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{II} = (59/169) \cdot 1822 \cdot 1,29 \cdot 11 = 7,64 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{III} = (59/169) \cdot 1822 \cdot 1,59 \cdot 13 = 11,14 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{IV} = (59/169) \cdot 1822 \cdot 1,81 \cdot 2 = 1,95 \text{ mii lei}$$

$$F_S^V = (59/169) \cdot 1822 \cdot 2,07 \cdot 7 = 7,81 \text{ mii lei}$$

$$F_S^{VI} = (59/169) \cdot 1822 \cdot 2,36 \cdot 1 = 1,27 \text{ mii lei}$$

Sumînd aceste salarii obținem fondul de salarii pentru muncitorii auxiliari.

$$FT^{m.a.} = \sum F_S = 33,04 \text{ mii lei}$$

c) pentru conducători, specialiști, slujbași, stabilim salarii pentru fiecare în parte, datele le întocmim în tabela 7:

Tabelul 7. Salariul tarifar pentru CSS.

Denumirea postului	Nr.de personal	Salariul lunar (lei)	Nr. lunilor de lucru	Salariul de bază
--------------------	----------------	----------------------	----------------------	------------------

Manager general	1	700	11	7700
Secretar referent	2	650	11	14300
Jurist	2	650	11	14300
Managerul de pers.	2	600	11	13200
Manager de fin.	3	600	11	19800
Tehnolog-șef	4	600	11	26400
Contabil	1	650	11	7150
Șef de cadre	1	650	11	7150
Șef de sector	2	600	11	13200
Medic	2	500	11	5500
Total	20			128700

Deci fondul tarifar pentru conducători, specialiști și slujbași alcătuiește 128700 lei.
Rezultatele referitoare la remunerare le introducem în tabelul 8.

Tabelul 8. Fondul de remunerare

Categoriile de lucrători	Nr. mun	Fond tarifar	%	Premii din fond		Fond de bază	Fond suplimentar	Fond total
				De leafă	De stimulent			
1. Muncitori de bază	155	154,91	35	54,22	-	209,13	20,91	230,04
2. Muncitori auxiliari	40	33,04	35	11,56	-	44,6	4,46	49,06
3. CSS	20	128,7	40	-	51,48	180,18	18,01	198,19
4. Personalul de deservire	2	2,2	30	-	0,66	2,86	0,286	3,14
Total	217							480,43mii lei

1.3 Contribuții la salariu

Asigurările sociale constituie 35 % din leafa de bază și splomentară. Deci contribuțiile la salariu constituie

$$Cs = 480,43 \cdot 0,35 = 168,15 \text{ mii lei}$$

1.4 Uzura

Al IV element al cheltuielilor de producție îl constituie uzura. Compensarea uzurii atât fizică cât și morală se înfăptuiește cu ajutorul reparațiilor sau prin înlocuirea fondurilor fixe uzate cu alte noi. În formă valorică restituirea uzurii se înfăptuiește datorită acumulării fondurilor fixe uzate pe un cont special. Vom introduce valoarea de balanță a uzurii în tabelul 9.

Tabelul 9. Uzura anuală

Grupuri de fonduri fixe	Valoarea de balanță	Cota anuală	Valoarea anuală a uzurii
1. Clădirile	$365,5 \cdot 3000 = 1096,5$	3,1	33,9
2. Utilajul	$1,37 \cdot 121 = 169,88$	10	16,98
3. Aparataj și dispozitive	$195 \cdot 3,17 = 618,15$	8	49,45
4. Instrumentele	$0,1 \cdot 788,03 = 78,8$	20	15,76
5. Inventar în scopuri			
- de gospodărire	$217 \cdot 20 = 4340$	12	520,8
- de producere	$0,01 \cdot 788,03 = 7,88$	12	0,94
Total			637,83

1.5 Alte cheltuieli

Al V element al cheltuielilor de producere îl constituie "Alte cheltuieli". Acest element se determină ținând cont că valoarea acestor cheltuieli care nu se atîrnă către primele 4 elemente și alcătuiesc în mijlociu circa 5% din suma cheltuielilor pe elemente precedente. Valoarea acestui element îl vom calcula în tabelul de mai jos.

Tabel 10. Cheltuieli de producție

Elementul al cheltuielilor	Valoarea (mii lei)
1. Cheltuieli materiale inclusiv și toată energia din afara întreprinderii	685,68
2. Remunerarea muncii	480,43
3. Contribuții la asigurarea socială de stat	168,15
4. Uzura	637,83
Total cheltuieli pe 4 elemente a cheltuielilor	1972,09
5. Alte cheltuieli	98,6
Total, cheltuieli pe producere	2070,69

II Determinarea rezultatelor financiare

2.1 Determinarea profitului

Profitul exprimă expresia valorică a valorii nou create. Pentru a determina profitul trebuie mai întâi să determinăm prețul de cost al unei unități de produs:

$$P_c = TCP/PP = 2070,69/17 = 121,80 \text{ lei}$$

$$P_d(\text{prof}) = 121,8 \cdot 1,25 = 152,25 \text{ lei (inclusiv TVA} = 190,30)$$

Prețul de desfacere a întreprinderii este 152,25 lei inclusiv TVA(20%)=190,30 lei.

Acum determinăm profitul. El se determină ca diferența dintre prețul de desfacere (cu ridicata) a întreprinderii și prețul de cost.

Rezultatul acestei diferențe ori profitul pe o unitate de produs înmulțim la programul de producție și obținem profitul brut al întreprinderii.

$$P_{\text{prof.up}} = P_d - P_c = 152,25 - 121,80 = 30,45 \text{ lei}$$

$$P_{\text{prof.brut}} = 17000 \cdot 30,45 = 517,65 \text{ mii lei}$$

Impozitul pe profit constituie 28% indiferent de mărimea lui. Avem:

$$I_{\text{prof}} = 0,28 \cdot 517,65 = 144,94 \text{ mii lei}$$

Profitul net este diferența între profitul brut și impozitul pe profit:

$$P_{\text{net}} = 517,65 - 144,94 = 372,71$$

Deci, întreprinderea va avea un profit - 372,71 mii lei.

2.2. Determinarea rentabilității

Rentabilitatea este indicatorul relativ al rezultatelor financiare și ca de obicei poate fi exprimată prin rata rentabilității - mărime relativă care exprimă gradul în care capitalul aduce profit.

Anume în profit și rentabilitate se reflectă rezultatele activității întreprinderii. Profitul indică efectul activității, iar rentabilitatea - eficiența.

Rentabilitatea se determină după formula:

$$R_{\text{prod}} = P_{\text{net}}/C_{p.v} \cdot 100\% \text{ sau } R = P_{\text{brut}}/C_{pv} \cdot 100\%$$

unde: P_{net} - Profitul net
 P_{brut} - Profitul brut
 C_{pvt} - Costul producției vândute

Obținem

Atunci:

$$R = P_{\text{net}}/C_{pv} = (372,71/2070,69) \cdot 100\% = 18\%$$

Deci rata rentabilității constituie - 18 %;

2.3. Determinarea productivității muncii

Productivitatea muncii - este indicatorul ce indică gradul de activitate eficientă a oamenilor care se caracterizează datorită manoperei unei unități de producție finită sau prin volumul de producție produs într-o unitate de timp pe cap de muncitor. Are ca bază 2 indicatori:

- Indicatorul direct
- Indicatorul indirect (manopera).

În realitate productivitatea muncii se înseamnă cu q după indicatorul direct, ce se determină astfel:

$$q = V/N; \text{ unde}$$

V - volumul producției fabricate într-o unitate de timp

N - numărul de muncitori implicat în procesul de producție în perioada examinată

$$q = V/N = 17000/195 = 87 \text{ buc/om}$$

Determinăm valoric productivitatea muncii pe întreprindere:

$$q = P_d \cdot DP / N_{\text{munc.}} = 152,25 \cdot 17000 / 195 = 13,273 \text{ mii lei}$$

III. Determinarea pragului de rentabilitate.

Pentru a determina pragul de rentabilitate avem nevoie de cheltuieli fixe, de cele variabile și venituri de la vânzări.

Cheltuielile fixe se determină ca suma dintre uzură, salariul CCS, salariul muncitorilor auxiliari, salariul muncitorilor de deservire și contribuțiile la salariu. Cheltuielile variabile se determină ca raportul dintre diferența cheltuielilor de producere și cheltuielile fixe (CV) și programul de producție pentru o bucată.

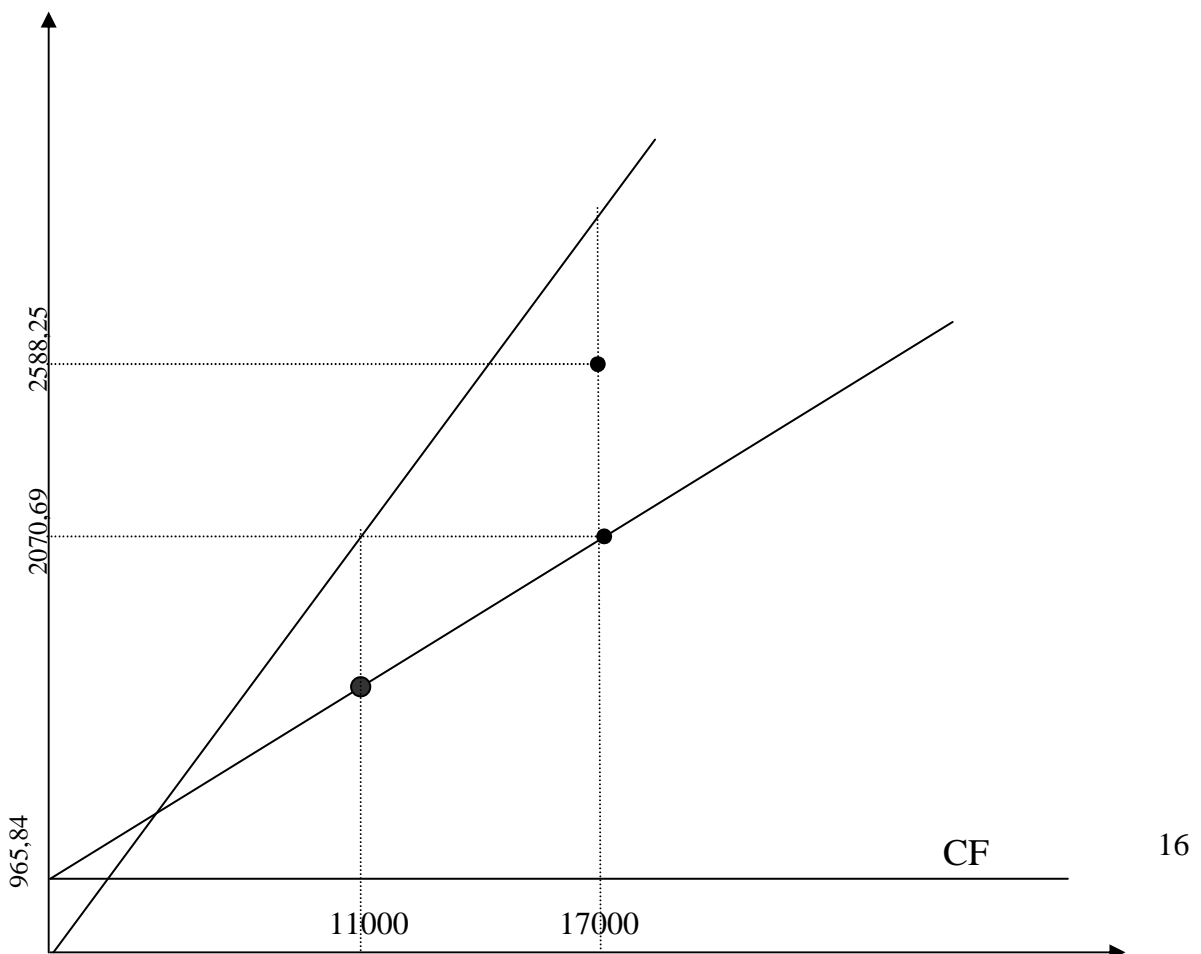
$$CF = Uz + (S_{\text{CSS}} + S_{\text{m.aux}} + S_{\text{m.d}}) \cdot 1,31 = 1,31 \cdot (198,19 + 49,06 + 3,14) + 637,83 = 965,84 \text{ mii lei}$$

$$CV_{\text{pp}} = 2070,69 - 965,84 = 1104,85 \text{ (mii lei)} \quad Cv = 1104,85 / 17 = 64,99 \text{ lei pe o buc}$$

$$PR = CF / (P_D - Cv) = 965,84 / (152,25 - 64,99) = 11000 \text{ buc.}$$

$$VV = P_d \cdot 17000 = 152,25 \cdot 17000 = 2588,250 \text{ mii lei}$$

Construim graficul dependenței parametrilor economici de bază față de programul de producție.

Concluzie:

Odată cu efectuarea completă a lucrării, obținem următoarele date.

Programul de producție	mii articole	17000
Volumul total al cheltuielilor de producție		
- fondurile fixe	mii lei	965,84
- cheltuieli variabile	mii lei	1104,85
personal	persoane	217
Fond de remunerare	mii lei	480,43
Productivitatea muncii	mii lei/om	13,273
Cost unitar	lei/buc	121,80
Preț cu ridicata		
- fără TVA	lei/buc	152,25
- inclusiv TVA	lei/buc	190,30
Profit brut	mii lei	517,65
Profit net	mii lei	372,71
Rentabilitatea	%	18

Din rezultatul obținut rezultă că întreprinderea este rentabilă.